

1920, og da der ikke paa det Tidspunkt, da Finanslovforslaget forelagdes, var vedtaget og heller ikke kunde være vedtaget nye Skattelove, maatte jeg efter de gældende Regler forelægge Forslaget uden Hensyn til de midlertidige Skattelove, som jeg agtede at fremsætte Forslag om. Nu er disse midlertidige Skattelove vedtagne, det finansielle Udbytte af dem er opført paa Indtægtsiden, og deraf kommer den meget betydelige Stigning fra 318 367 000 Kr. til 540 352 000 Kr., idet det vil ses, at Skatter og Afgifter er steget fra 304 878 000 Kr. til 518 840 000 Kr. Hvis ærede Medlemmer vil spørge mig, om jeg vil indestaa for, at nu ogsaa disse 518 840 000 Kr. kommer ind, maa jeg som enhver anden Finansminister svare, at det kan jeg selvfølgelig ikke indestaa for, men jeg haaber og tror, at Beløbet ikke skulde være alt for fjært fra det, der virkelig vil komme ind. Naturligvis har jeg her ikke haft anden Ledestjerne at gaa efter end den, man altid har, nemlig at regne med de indvundne Erfaringer og for Indkomst- og Formueskatternes Vedkommende at raadføre mig med Det statistiske Departement; det Materiale, som dér foreligger, er blevet benyttet i saa vid Udstrækning som muligt, men selvfølgelig, et sikkert Resultat kan man ikke komme til. Jeg vil kun sige, at med Hensyn til Indkomstkatten mener jeg at have regnet forsigtigt, idet jeg har regnet med et Fradrag af 40 Mill. Kr. fra det Beløb, som et umiddelbart Skøn paa Grundlag bl. a. af Meddelelser fra statistisk Departement førte til, dels paa Grund af de Fradrag, der maa tages Hensyn til, dels fordi man kunde forudsætte, at Indtægterne i det hele vilde synke. Det er for tidligt at tale om, hvilke Varsler de Skatteansættelser, som nu gaar for sig, kan antages at ville give, derom kan man intet vide. Jeg skal dog henpege paa, at de store Selskaber, som plejer at svare den langt overvejende Del af Selskabsskatten, har endnu for Aaret 1920 deklareret meget tilfredsstillende Udbytter, og dette maa virke noget beroligende; men der er ingen Tvivl om, at for mange vil Indtægtsansættelsen, som baseres paa Indtægten i 1920, udvise en ret betydelig Nedgang, og ligeledes vil der vise sig Nedgang i Formue. Denne Nedgang i Formue, der vil vise sig for et meget stort Antal forretningsdrivendes og privates Vedkommende paa Grund af Konjunkturerne, opvejes maaske for en ikke ringe Grad af, at de nye Ansættelser til Ejendomsskyld vil være at lægge til Grund for Formueansættelser, og deraf

kan der ventes en meget betydelig Opgang. Hertil kommer, at Indtægterne i al Almindelighed f. Eks. for alle lønnede Personers Vedkommende i 1920 har været paa deres højeste, og det er jo dette Aars Indtægt, man skal betale Skat af. Den egentlige store Vanskelighed med Hensyn til vore Statsindtægter kommer efter min Overbevisning først i Finansaaret 1922—23, da Skatterne skal svares efter de Indtægter, der oppebæres i Aaret 1921. Men dette vil der være at tage Hensyn til ved de Skattelovforslag, som jeg skal have den Ære at forelægge til Efteraaret; her maa der tages Hensyn dertil, saa at det er givet, at der, naar man følger Konjunkturerne, langt fra kan lægges den absolut overvejende Vægt som tidligere paa Forhaabninger om store Indtægter gennem Indtægts- og Formueskatten. Hvordan man saa sætter Skattesatserne, vil Udbyttet svinde i overordentlig høj Grad, og det maa der selvfølgelig tages Hensyn til ved den hele Finansplan, baade hvad angaar Reduktion af Udgifterne, og hvad angaar Forslag, der maatte fremkomme med Hensyn til Indvinding af Indtægter.

De øvrige Paragraffer for løbende Indtægter er der ikke stort at bemærke til. Det vil bemærkes, at der paa § 2 er en væsentlig Forbedring. Medens der paa Regeringsforslaget var anslaaet et Minus af 893 000 Kr., staar vi nu med et Plus paa 5 363 000 Kr. Det skyldes væsentligt de store Beparelser, der allerede er foretagne ved Postvæsenets Budget, og den Forøgelse af Indtægterne, der er fremkommet dér. — Hvad Statsbanerne angaar, er deres Kul jo ansat til en Grundpris af 185 Kr. pr. Ton, og selv om Statsbanerne, som bekendt, ligger med en meget dyr Kulbeholdning, er der dog Haab om, at denne Grundpris vil kunne holde, idet det bliver nødvendigt inden Finansaarets Udlob at købe Kul, og disse vil kunne erhverves til en meget væsentlig billigere Pris. Derimod trues Statsbanerne stærkt ved det Svind i Indtægter, der er. Hvorledes dette vil udvikle sig i Finansaaret 1921—22, er det umuligt at sige — det er saa fuldkommen afhængigt af Konjunkturerne —, men hvad jeg kan sige, er dette, at der vil blive gjort alle Anstregelser, som gøres kan, for at reducere Udgifterne. Der sidder en Sparekommission, som paa Grund af Arbejdets overordentlig omfattende Natur langt fra har kunnet fuldende sit Arbejde i saa forholdsvis kort Tid som Postsparekommissionen. Jeg antager, Betænkningen kan ventes i Somme-